

4075 ²²/₂ 21: 1. Beh. af F. t. L. om Forlæng. af L. af 2. Aug. 1914. (Nationalbankens Sedler). 4076

Varer her under Krigen. Jeg kunde ønske at faa at vide af den højtærede Justitsminister, om denne Risiko fremdeles er lige saa stor. Da vi sidst behandlede Lovforslaget om Forlængelse af Nationalbankens Öktroj, blev der talt om en meget stor Risiko. Efter hvad jeg har erfaret, skal denne Risiko nu være meget ringe, hvis der i det hele er nogen Risiko, og det vilde jo ogsaa have sin Betydning ved Bedømmelsen af hele denne Sag, om Nationalbanken, paa en Maade til Fordel for Samfundet, har paataget sig og fremdeles løber en Risiko, saaledes at den maaske taber Penge derved, eller om denne Risiko er bragt ud af Verden paa den Maade, at Udlændingene har betalt de Penge, de maatte skyldes.

Pitzner: Som det fremgaar af den Betænkning, der er afgivet af det Udvalg i Landstinget, som har behandlet Sagen, er dette Udvalg trods de Uoverensstemmelser, der var under selve Debatten om Sagen i Landstinget, endt med en enstemmig Udtalelse, og under Hensyn hertil kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Det er ganske rigtigt, som fremhævet af tidligere Talere, at Udbytteudligningsfonden er steget ganske fænomenalt, nemlig til 21 Mill. Kr.; men jeg gaar ud fra, at den Passus i Betænkningen, som omhandler den Ret, Staten har dels til at overtage 3 Mill. Kr. nye Aktier, dels til at besætte Pladser i Repræsentantskabet, vil blive gjort effektiv, naar som helst det ønskes fra Statens Side, saaledes at Staten derigennem vilde faa et nok saa kraftigt Indseende med Banken og ogsaa vil kunne øve sin Indflydelse overfor den Maade, hvorpaa den store Fond, der er samlet, vil blive brugt.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Gamborg: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagets Gennemførelse, selv om det naturligvis sker med dyb Beklagelse af, at det igen er nødvendigt at vedtage et saadant Lovforslag. Paa den anden Side er det jo ikke mærkeligt, at man efter de kolossale økonomiske Forstyrrelser, Krigen har bevirket,

ikke saa hurtigt kan komme ind i normale Forhold igen. Men naar jeg kan anbefale Lovforslaget, er det i hvert Fald kun i det sikre Haab, at Nationalbanken af al Magt vil arbejde paa en stadig Formindskelse af Seddelmængden, saaledes at vi, saa snart som Forholdene paa nogen Maade tillader det, kan komme tilbage til den Guldmøntfod, der er det eneste rigtige Grundlag for vor Økonomi. Tanken om at danne en særlig Sikkerhedsfond ved Hjælp af Udbytteudligningsfonden kan mit Parti sympatisere med, selv om jeg paa den anden Side er klar over, at Frygten for, at man skulde kaste disse 21 Millioner ud til Aktionærudbytte, kun er af teoretisk Art. En saadan Foranstaltning vil ubetinget, mener jeg, være fornuftig og har, som sagt, mit Partis fulde Sympati.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den elskværdige Modtagelse af Lovforslaget. Vi haaber jo alle, at vi mere og mere kan gaa over til normale Forhold igen, idet de ekstraordinære Tilstande efterhaanden forsvinder. Det haaber vi blandt andet ogsaa for dette Spørgsmaals Vedkommende. Naar Regeringen imidlertid ikke har ment allerede nu at kunne gøre det, skyldes det de samme Betragtninger, der gør sig gældende overalt i Verden. Her i Europa er der ikke et eneste Land, der har turdet gaa bort fra denne Regel, ikke en Gang England har turdet det. Lovregler har man ikke villet give i England, men faktisk og praktisk har man gennemført saadanne Foranstaltninger, at man kun kan faa ganske smaa Beløb vekslet i Guld, jeg tror Beløb til 1 Pund eller 5 Pund, i alt Fald ganske smaa Beløb. De samme Betragtninger, som altsaa gør sig gældende i de store Lande, maa ogsaa gøre sig gældende her, og det forekommer mig i og for sig ikke saa mærkeligt.

Det af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen berørte Spørgsmaal om, at de Midler, der hidtil har været henlagte til Udbytteudligningsfonden, fremtidig skal henlægges til en særlig Sikkerhedsfond, er jo et Spørgsmaal, der ogsaa har været drøftet i Landstinget. Resultatet blev, at man ikke fra Nationalbankens Side kunde sige noget bestemt endnu, idet man først vilde